

warrastud, ja polle hädä, kui sai warras-
tada! Etä se olle nenda sinno arro järrel?

„Zummal hoidko!“ hüdis Mik. „Wal-
lato kippub nurja minnema, ja wargad on
isäse dñnetumad ja häddaga huffas ja saat-
wad peälegi teisi häddasse!“

„Kas sepärrast sinno eßsimenne kostmü-
ne weel peakä öige ollema?“

„Ei tahha mitte digekä minna. — Nüüd
siis arwan, et se on hädda, kui innimesel
on nälga ehk janno, kui ta allaäti ehk haige,
ja muud seddasuggust, kui polle abbi leida!“

„Ei paljo siis öppisime jo, et se polle häd-
däkä nimmetada, kui innimenne ei sa tehtud
mis ta tahhab. Arwame nüüd ka sedda ärra,
mis sa praego nimmetasid, nälga ja janno,
allaästust ja haigust, ja seddasuggust. Kas
se peakä keigest häddast ilma ollema, kelleäse
ei pudu ei nälga egga janno, ei allaästus eg-
ga haigus, egga muud seddasuggust?“

„Mis temmal siin Ma peäl ennam häd-

da teeb, kui temmal iggapäwast leiba ja
peatoidust on, ka kattet ja terwist peälegi?“

„Ma tean, sul on siitsadik peatoidust ja
kattet, ja terwist. Zummal hoidko ja önnis-
tago sulle sedda keik surmani. Ägga wata,
sa olled alles poisimees, ja pea küll otäid en-
nesele seäti. Kas sa lähhed tedda naesekä
noudma, kes juhtub eßsimeeskä sinno wasto?
ehk kelle jure sadikud sind tahtwad sata?“

„Egga ma rummalast peast lähhe naest
wõtma, et ma ei wäa isäse hädda ömma ma-
iasäse, ja wallo, ja melehaiget süddamesse!“

„Ömmeti weel on ennam ääja, mis häd-
da teeb! Mis kääso sul warrandusest ja
ihho terwisest, kui südda polle terve, kui
süddames polle rahho? Teiste hõlus teeb
sulle hädda, so ömma pat teeb sulle hädda,
kui ka Ma peäl warrandusest ja ihho tar-
widusest polle pudo! Etä sa mälleta minne-
wa aastast kalendri luggemist, Seppiko Si-
must? Waat temmal olli wäesus ja kitsus